

The background of the cover is a detailed illustration of a ship's deck. In the upper half, three men are shown from a high angle, leaning over and pulling on thick, braided ropes. The man in the center wears a red tunic and has a dark beard. To his right, a man in a green tunic and head covering looks on. In the lower right, a man in a yellow tunic is also pulling a rope. In the lower left, a man with a beard and a red sash is seated in a wooden basket, looking up. The deck is made of grey stone tiles.

Apostolul lui Dumnezeu

Aventurile lui Pavel

Scrisă de Vocea Martirilor,
în colaborare cu Cheryl Odden
și ilustrată de G. R. Erlan

Apostolul lui Dumnezeu

Aventurile lui Pavel

Publicat în limba engleză sub titlul:

God's Apostle: The Adventures of Paul by Voice of the Martyrs
with Cheryl Odden

Text Copyright © 2010, 2015 The Voice of the Martyrs, Inc.

Illustrations Copyright © 2010 The Voice of the Martyrs, Inc.

© 2020 The Voice of the Martyrs, Inc. for the Romanian Edition.

Translated by permission. All rights reserved.

ISBN: 978-0-88264-206-2

Traducere: Ioachim Bojan

Layout: OM EAST

eBooks for download: east.om.org/ebooks

Toate drepturile rezervate. Cu excepția unor pasaje scurte utilizate în vederea editării, nici un fragment din acest volum nu poate fi reprodus sau folosit în vreun fel, fără un accept scris din partea editurii.

În lipsa vreunei adnotări care să indice altceva, citatele din Biblie sunt preluate din versiunea Dumitru Cornilescu, revizuită în 2016.

Pentru aventurierii lui
Dumnezeu, tineri sau
vârstnici

O notă pentru părinți și educatori

A

postolul Pavel a călătorit mii de kilometri prin lumea antică romană pentru a împărtăși Evanghelia, misiunea sa fiind una dintre cele mai prolifiche din istoria Bisericii. Dar Pavel nu a fost dintotdeauna un urmaș al lui Hristos. De fapt, el a fost cândva unul dintre cei mai mari dușmani ai Bisericii Primare.

Pavel, născut sub numele de Saul, era un fariseu din seminția lui Beniamin. Numele de Saul vine de la primul rege al Israelului. Se spune că părinții lui Pavel au fost prizonieri de război și sclavii unui roman care i-a dus în Tars. Ulterior, au fost eliberați, primind cetățenie romană.

Tânărul Pavel (pe vremea când era numit Saul) a plecat în Ierusalim, pentru a studia. Acolo l-a avut ca profesor pe un membru al Sinedriului, Rabinul Gamaliel. Când apostolii au fost arestați și aduși înaintea Sinedriului, foarte mulți dintre membri voiau să-i reducă la tăcere, dar Gamaliel a pus problema într-un mod unic: „Nu-i mai necăjiți pe oamenii aceștia și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar, dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți

că luptați împotriva lui Dumnezeu.” (Fapte 5:38-39) Pavel nu a luat aminte la sfaturile învățătorului său. A fost prezent la moartea prin lapidare a lui Ștefan, iar după aceasta a vânat și a arestat urmași de-ai lui Isus.

Viața lui Pavel, ca urmaș al lui Isus, este povestită în șaisprezece capitole ale cărții Faptele Apostolilor. El a scris și peste doisprezece epistole în Noul Testament. Scrierile lui sunt semnificative nu doar din cauza învățăturilor despre viața, moartea și învierea lui Isus, dar ne arată și că suferința pentru Isus face parte din viața creștină, iar aceasta ajută la răspândirea Evangheliei.

După dramatica sa transformare, care are loc pe drumul spre cetatea Damascului, Pavel pleacă în Arabia, unde se spune că a fost învățat de Domnul Însuși. Unii cred că Dumnezeu s-a folosit de această perioadă pentru a confirma învățăturile profetice ale lui Mesia. În cele din urmă, când s-a întors la Ierusalim, credincioșii se purtau cu precauție în preajma lui Pavel. Nu le venea să creadă că unul dintre marii persecutori ai Bisericii, devenise unul dintre urmașii lui Hristos. Din Ierusalim, Pavel a început să călătorească, să povestească oamenilor

despre Isus ca fiind adevăratul Mesia, dar și despre marele cadou al răscumpărării, oferit oricui se încrede în El.

Pavel este arhetipul biblic al suferinței în Hristos. Domnul l-a prevenit în legătură cu suferințele prin care acesta va urma să treacă (Fapte 9:16). În timpul celor trei călătorii misionare, Pavel a fost pus de nenumărate ori la încercare. Devotamentul său față de Hristos i-a creat probleme cu conducătorii evrei, care nu voiau să accepte că unul de-al lor crede cu tărie în Isus ca Mesia. I-a înfuriat la culme că acesta propovăduia Evanghelia evreilor și, în special, neamurilor, respectiv neevreilor.

Din cauza urii evreilor, viața lui Pavel a fost de câteva ori pe punctul de-a lua sfârșit. Simpla lui prezență stârnea mare zarvă. Evreii au creat atât de multă ură în jurul lui Pavel, încât acesta a fost chiar aruncat în temniță. Cetățenia lui romană s-a dovedit a fi esențială în rolul său de evanghelist. Cu ajutorul acesteia a reușit să ajungă la oamenii influenți ai acelor vremuri, precum guvernatorul roman Felix, regele Agripa, iar în cele din urmă, chiar la împăratul Imperiului Roman, Nero. Cetățenia romană i-a salvat viața de

mai multe ori, dar cel mai important este că nu i-a întrerupt călătoria misionară.

Prima oară când Pavel a apărut înaintea lui Nero, acesta l-a eliberat. Dar a doua oară când s-a prezentat înaintea lui, creștinii deveniseră un șaap ispășitor pentru comunitatea romană. Nero a dat vina pe creștini, și în special pe Pavel, pentru marele incendiu stârnit la Roma, în anul 64. Istoricii spun că Nero i-a învinuit pe creștini și pentru răspândirea „incendiară” a Evangheliei printre locuitorii Romei. Conform poveștilor din acele vremuri, se spune că Pavel a fost decapitat undeva în afara Romei, în jurul ultimului an de domnie a lui Nero, mai precis în 69 d. Hr.

Remarcabil în povestea apostolului Pavel este modul cum acesta a înțeles exact chemarea lui Dumnezeu. S-a folosit de cetățenia sa romană pentru a răspândi Evanghelia, și nu pentru a-și scăpa viața. Propovăduirea cu atât de multă râvnă a Evangheliei a fost mai presus de orice, chiar și decât propriul său confort, cântărind mai mult decât ascultarea de autoritățile provinciilor din acea vreme. Deși Pavel a îndemnat mereu lumea la „supunere înaintea stăpânilor”, (Romani 13:1) a devenit limpede prin acțiunile sale

de confruntare a autorităților evreiești și romane din Damasc că, atunci când vine vorba despre răspândirea Evangheliei, Împărăția cerească este mai presus de orice. Fiind neobosit în efortul său de evanghelizare, Pavel a avut totuși conștiința limitelor sale spre sfârșitul vieții atunci când a scris următoarele: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința” (2 Timotei 4:7).

În timp ce multe cărți vorbesc despre călătoriile sale misionare, aceasta scoate în evidență povestea suferinței lui Pavel pentru Hristos. Deși nu este prezentată pe larg, cartea ne arată limpede procesul de transformare a sufletului unui om, care obișnuia să-i prigonească pe urmașii lui Hristos, într-o făptură nouă. Momentul dramatic când este pus față în față cu Hristos se preschimbă într-un scop mai mareț pentru Pavel: să răspândească Evanghelia evreilor și neamurilor. Inima acestuia nu mai este plină de ură, ci de dragoste pen-

tru Isus, pentru creștini și aleșii lui Dumnezeu – poporul evreu. Prin împărtășirea Evangheliei, Pavel a dat de multe neazuri și suferințe, dar acest lucru a deschis și multe uși noi cuvântului Domnului.

Copiii ar trebui să înțeleagă, cum a spus și Isus, că urmându-l pe El vom ajunge să fim prigoniți (Luca 21:12, Ioan 15:20). Persecuția este un lucru firesc în viața creștină. Nu este un lucru pe care ni-l dorim, dar se întâmplă în momentul în care împărtășim cu smerenie și ascultare Evanghelia cu alți oameni. Aceasta este și o poveste despre speranță, ea ne provoacă să ne rugăm pentru cei care sunt împotriva Evangheliei. Fie ca această poveste despre suferința lui Pavel pentru Hristos, să-i inspire pe copiii voștri, astfel ca ei să-și dorească puterea pe care Dumnezeu o promite și pe care o simțim atunci când suntem de partea Lui. Ne rugăm ca ei să-și dorească să alerge această cursă, pe care El a pregătit-o pentru noi!

Vocea Martirilor este o organizație internațională nonprofit, inter-denominațională creștină, dedicată familiei creștine persecutate din toată lumea, prin oferirea de sprijin practic, spiritual și misionar. A fost fondată în 1967, de către pastorul Richard Wurmbrand, cel care a fost închis, vreme de 14 ani, în închisorile României comuniste, pentru credința sa. Sabina, soția lui, a fost închisă, la rândul ei, vreme de trei ani. În anul 1965, s-a plătit un preț de răscumpărare internațional pentru soții Wurmbrand, așa încât au putut pleca din România, pentru a întemeia o rețea internațională de misiuni dedicate creștinilor persecutați.

Pentru a primi Scrisoarea de rugăciune, trimestrial, gratuit, din partea Misiunii Vocea Martirilor vă rugăm să trimiteți un email la adresa: vom-ro@generalmail.com sau un mesaj cu adresa dumneavoastră, la adresa:

Andreea Mureșan
Oficiul Poștal Feleacu, Sat Feleacu, Nr.131, Cod Poștal 407270 Jud. Cluj, România

Website: www.persecution.com
Youth website: www.kidsofcourage.com

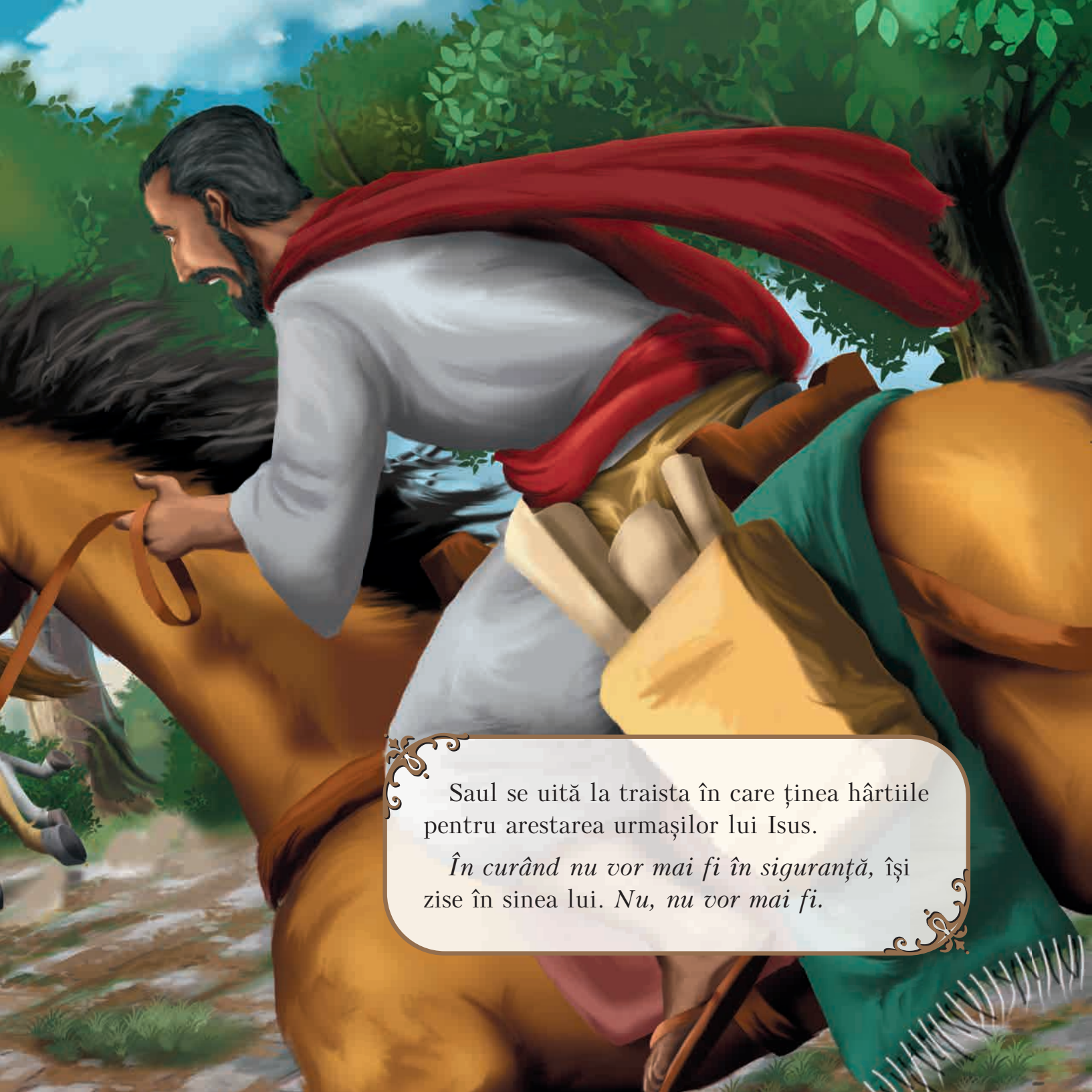
In timp ce calul său galopa pe drumul pietruit, Saul era entuziasmat de cele ce urmau să se întâmple.

Se întoarse și aruncă o privire celorlalți călăreți care îl însoțeau în drumul său spre Damasc.

Hmm! se gândi încântat.
În sfârșit vom scăpa, pentru totdeauna, de urmașii lui Isus.

Saul și oamenii săi îi vânau pe creștinii din întregul Ierusalim și îi aruncau în temnițe. Cu sălbăticie, Saul intra în casele lor și îi târa pe credincioși afară. Pe măsură ce zvonurile cu privire la arestări se răspândeau, urmașii lui Isus se refugiau în Damasc.

Saul se uită la traista în care ținea hârtiile pentru arestarea urmașilor lui Isus.

În curând nu vor mai fi în siguranță, își zise în sinea lui. Nu, nu vor mai fi.

Saul, împreună cu oamenii săi, călătoreau de o săptămână și erau obosiți. Stropii de transpirație li se prelingeau pe fețe.

„Nu mai avem mult!” spuse Saul oamenilor săi când văzu cetatea în depărtare.

În acel moment, caii începură să necheze și să fornăie.

„Stai, ușor!” spuse Saul în timp ce își mângâia calul.

Dintr-o dată, o lumină orbitoare se arătă înaintea lor.

„Saul,” spuse o voce care venea din lumină, „pentru ce Mă prigonești?”

Saul căzu la pământ. Miji ochii și încercă să privească în lumina orbitoare.

„Cine, cine ești tu, Doamne?” rosti Saul cu vocea tremurândă.

Oamenii lui Saul erau mirați și nu înțelegeau ce se întâmplă. Nu-l mai văzuseră niciodată pe Saul atât de înmărmurit.

„Eu sunt Isus, cel pe care-l prigonești.”

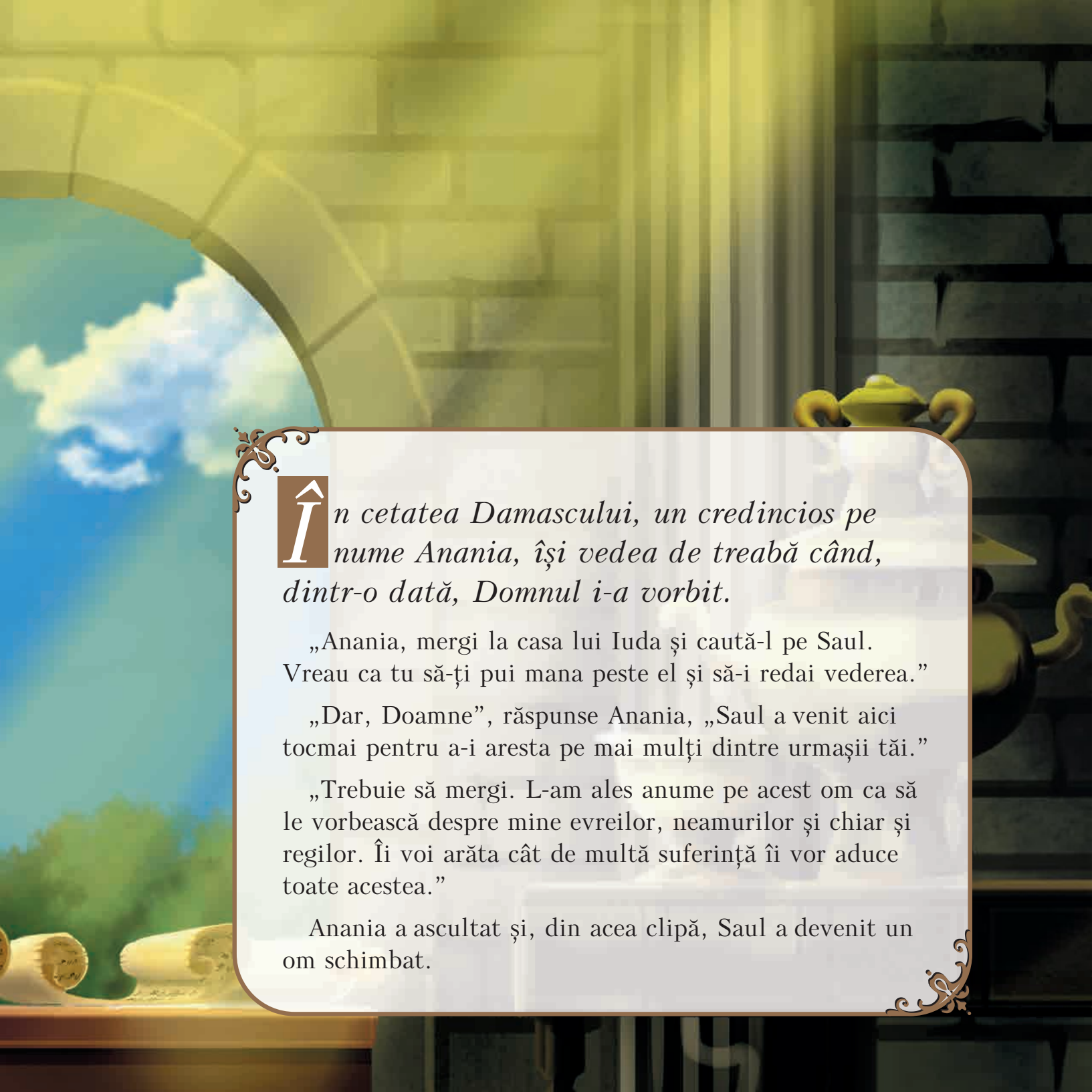
Cum se poate una ca asta? se gândi Saul, cu mintea tulburată.
Este oare Isus cu adevărat Dumnezeu?

„Scoală-te și intră în cetatea Damascului, iar acolo îți se va spune ce trebuie să faci.”

Deodată, lumina și vocea dispărură. Saul se ridică și constată că tocmai orbise.

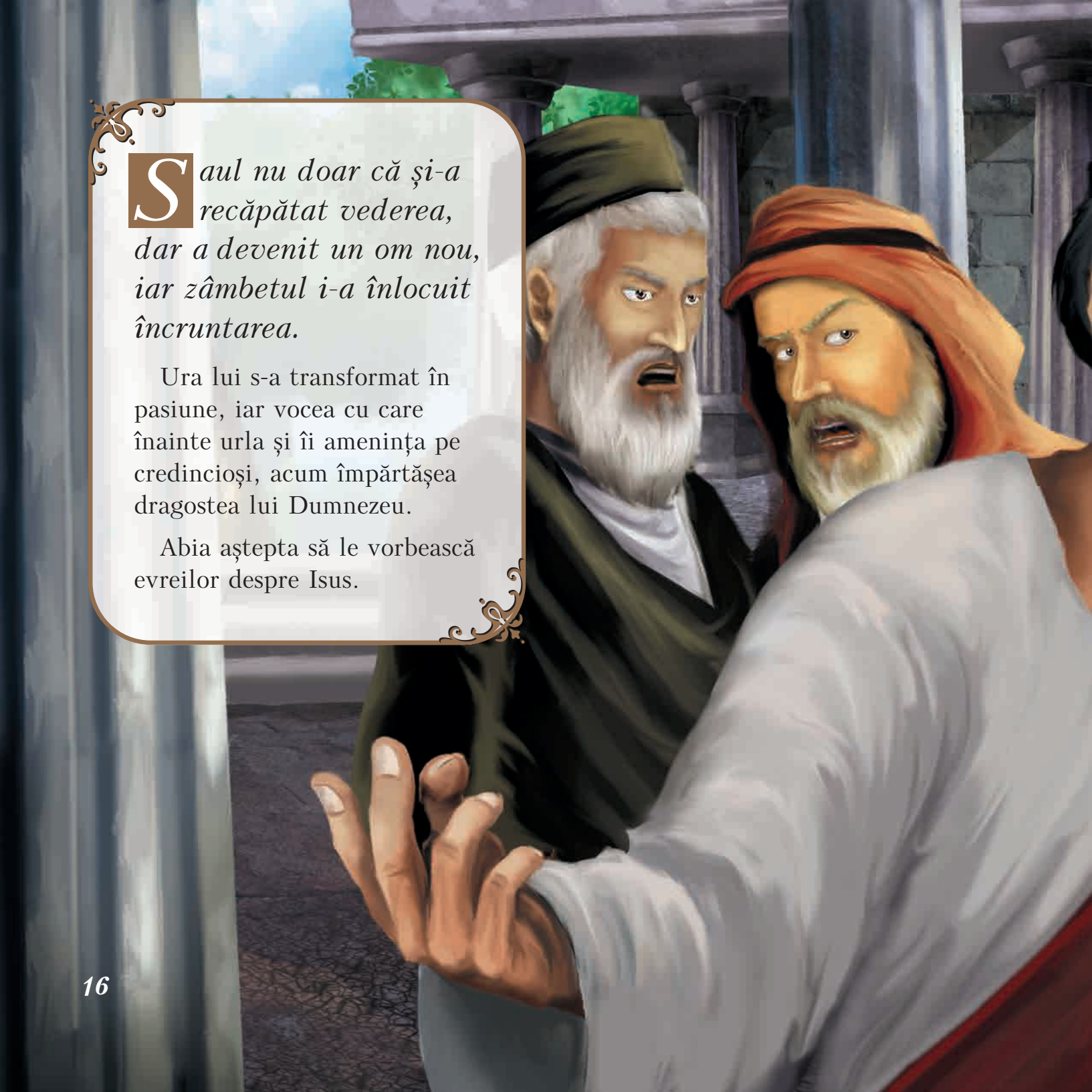
In cetatea Damascului, un credincios pe nume Anania, își vedea de treabă când, dintr-o dată, Domnul i-a vorbit.

„Anania, mergi la casa lui Iuda și caută-l pe Saul. Vreau ca tu să-ți pui mana peste el și să-i redai vederea.”

„Dar, Doamne”, răspuse Anania, „Saul a venit aici tocmai pentru a-i aresta pe mai mulți dintre urmașii tăi.”

„Trebuie să mergi. L-am ales anume pe acest om ca să le vorbească despre mine evreilor, neamurilor și chiar și regilor. Îi voi arăta cât de multă suferință îi vor aduce toate acestea.”

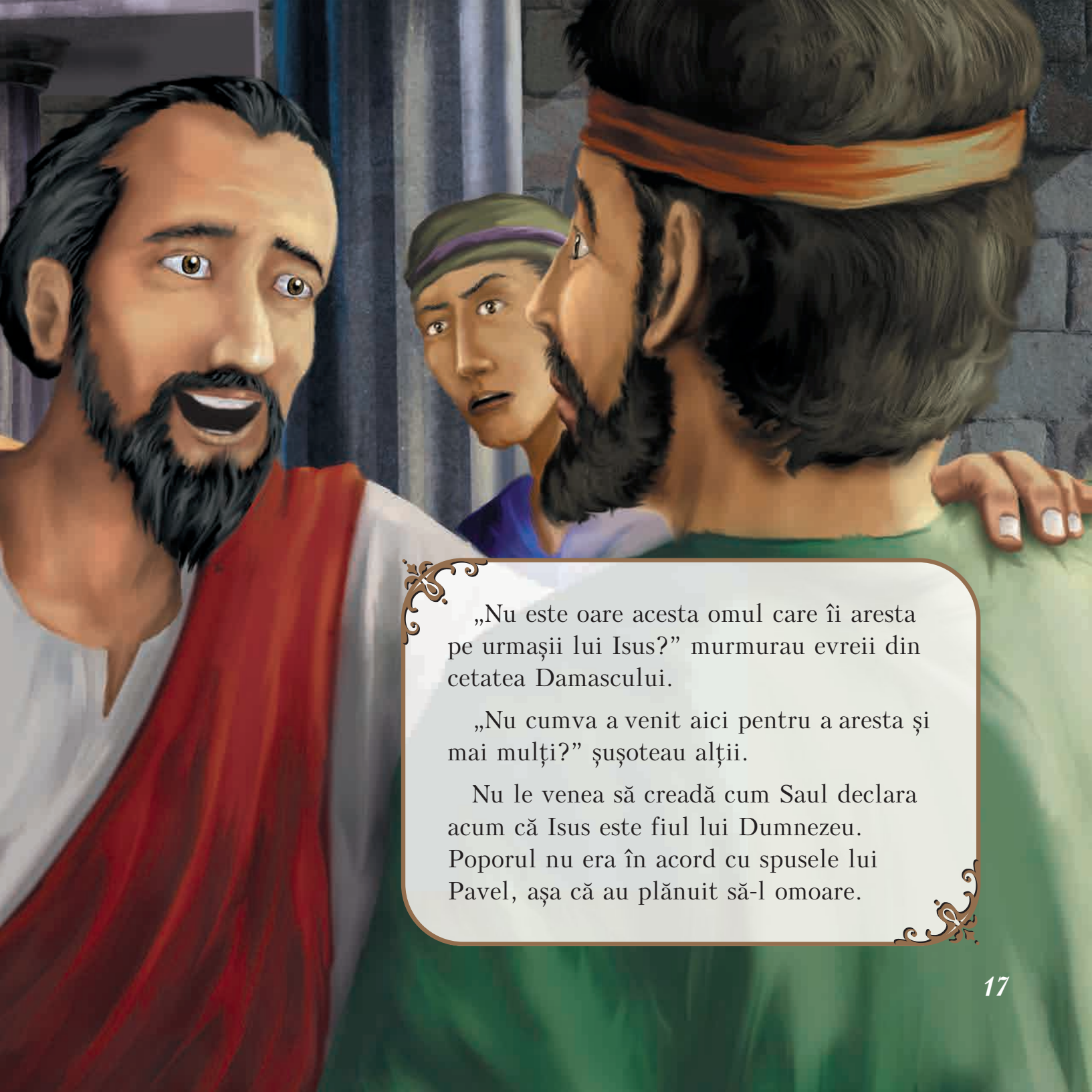
Anania a ascultat și, din acea clipă, Saul a devenit un om schimbat.

Saul nu doar că și-a recăpătat vederea, dar a devenit un om nou, iar zâmbetul i-a înlocuit încruntarea.

Ura lui s-a transformat în pasiune, iar vocea cu care înainte urla și îi amenința pe credincioși, acum împărtășea dragostea lui Dumnezeu.

Abia aștepta să le vorbească evreilor despre Isus.

„Nu este oare acesta omul care îi aresta pe urmașii lui Isus?” murmurau evreii din cetatea Damascului.

„Nu cumva a venit aici pentru a aresta și mai mulți?” șușoteau alții.

Nu le venea să creadă cum Saul declara acum că Isus este fiul lui Dumnezeu. Poporul nu era în acord cu spusele lui Pavel, așa că au plănuit să-l omoare.

Când Saul a auzit că evreii vor să-l omoare, a înțeles că e timpul să plece. Dar iscoadele romane și evreii vegheau porțile cetății.

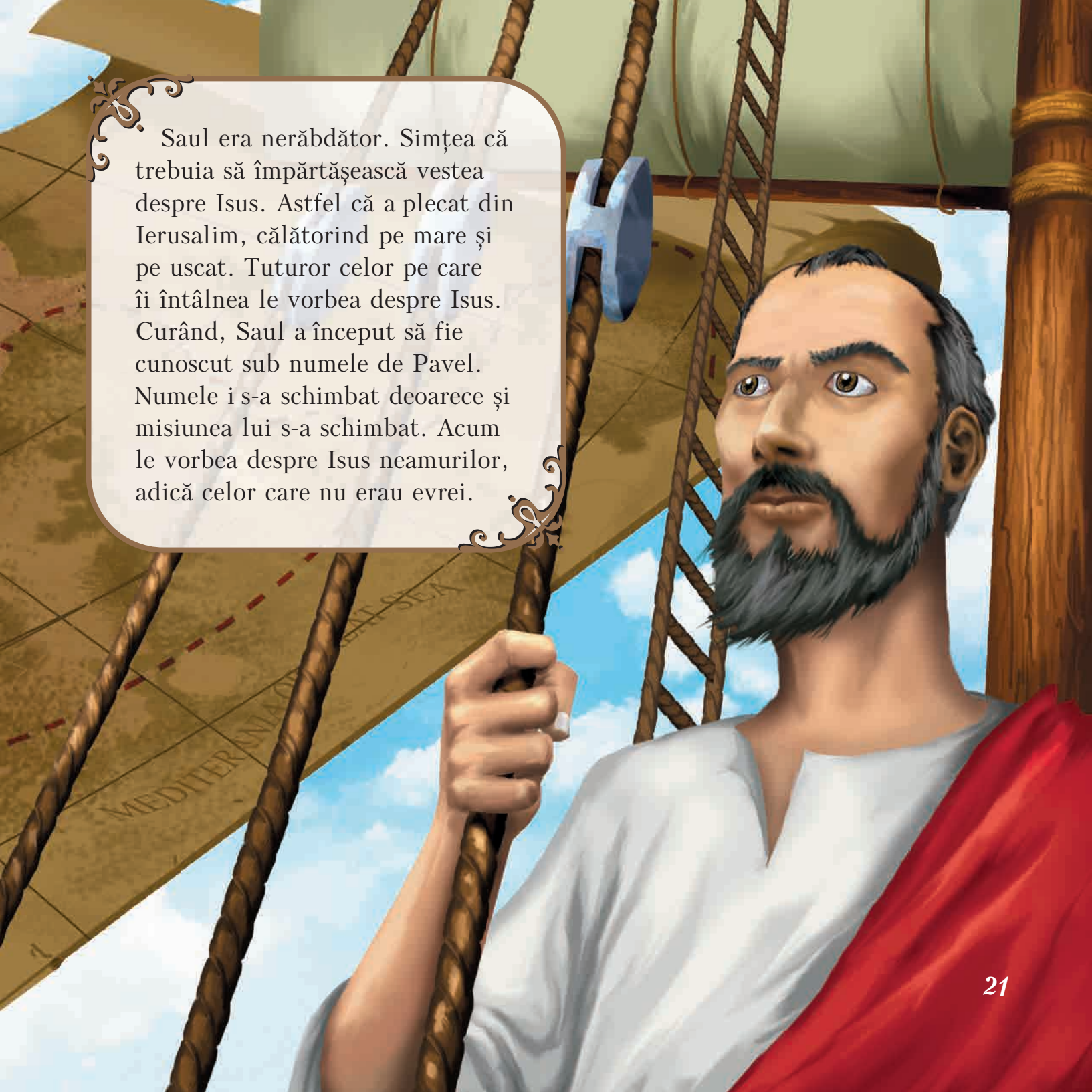
La adăpostul întunericului, creștinii l-au pus pe Saul într-un coș de nuiete și l-au coborât pe fereastră, în afara zidului cetății.

Saul a scăpat de necaz, însă numai pentru o vreme.

Când Saul s-a întors la Ierusalim, a început să-i caute pe urmașii lui Hristos. „Oare de ce ne caută?” se întrebau ei.

Unul dintre ei, pe nume Barnaba, le-a povestit cum Isus i-a vorbit lui Saul, iar acesta acum credea că Isus este Mesia. I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că a schimbat inima acestui om, care, nu cu multă vreme în urmă, îi prigonea.

A detailed illustration of a man with a full, dark beard and mustache, wearing a white tunic and a red cloak. He is standing on the deck of a wooden ship, looking out towards the sea. The ship's rigging, including ropes and a wooden ladder, is visible. In the background, a map of the Mediterranean Sea is partially visible on the deck, with the words 'MEDITERRANEAN SEA' and 'MEDITERRANEAN SEA' written on it. The sky is blue with white clouds.

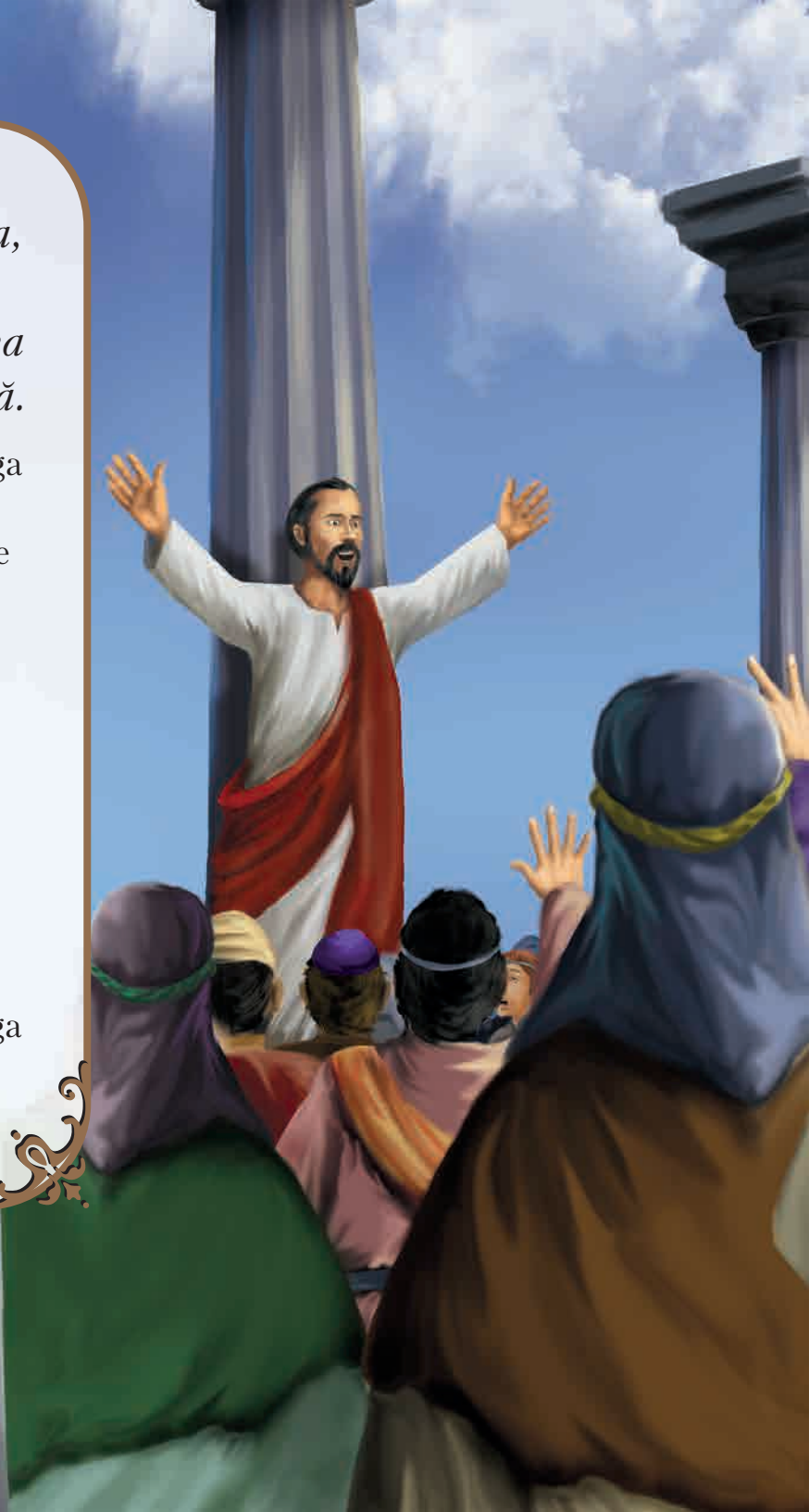
Saul era nerăbdător. Simțea că trebuia să împărtășească vestea despre Isus. Astfel că a plecat din Ierusalim, călătorind pe mare și pe uscat. Tuturor celor pe care îi întâlnea le vorbea despre Isus. Curând, Saul a început să fie cunoscut sub numele de Pavel. Numele i s-a schimbat deoarece și misiunea lui s-a schimbat. Acum le vorbea despre Isus neamurilor, adică celor care nu erau evrei.

Peste tot pe unde mergea, Pavel atrăgea mulțimi mari de oameni. Însă atrăgea și dușmani în aceeași măsură.

În Antiohia a predicat în sinagoga unde se închinau evreii. În timpul predicii, vocea lui răsună prin ușile sinagogii, până pe străzi.

„Mântuirea prin Isus este pentru toată lumea!” spunea el. În săptămâna care a urmat, aproape întreg orașul a dat năvală să-l asculte pe Pavel.

„Cine se crede? Îndepărtează oamenii de la religia noastră”, murmurau liderii evrei care erau geloși pe Pavel. Au părăsit sinagoga cu gândul de a scăpa de acest om care le crea probleme.

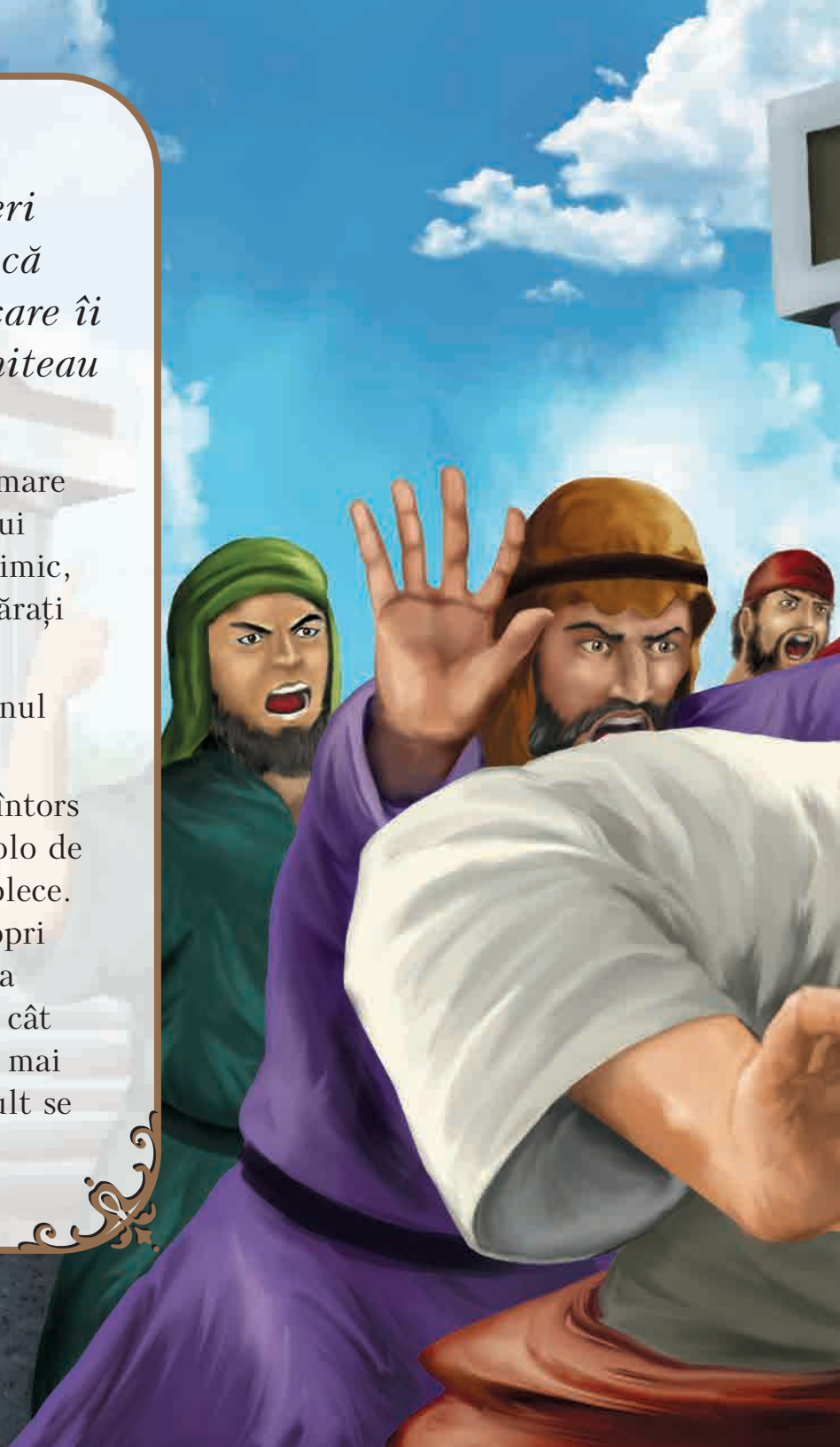

In timp ce geloșii lideri evrei încercau să-i facă probleme lui Pavel, cei care îi auzeau mesajul îl transmiteau mai departe și altora.

Evanghelia se împrăștia cu mare rapiditate în cetate, datorită lui Pavel. Nu o putea împiedica nimic, nici măcar liderii religioși supărați sau conducătorii cetății.

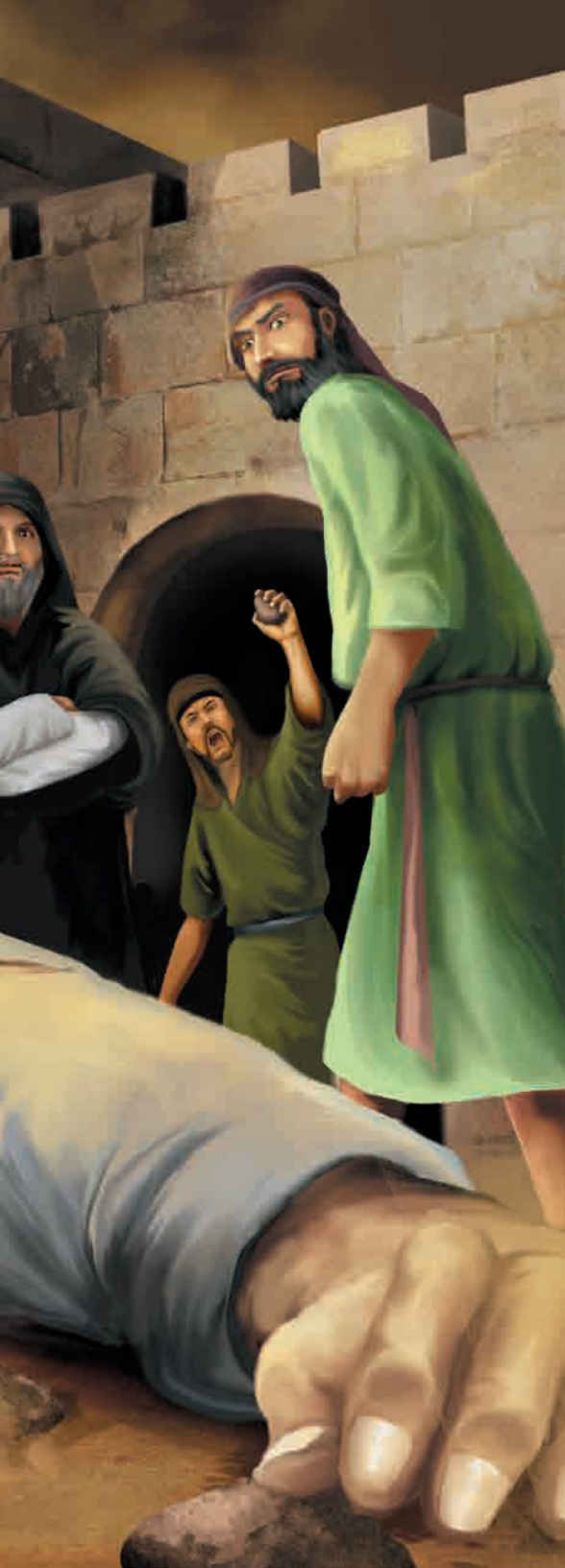
„Puneți mâna pe el!” țipă unul dintre liderii cetății.

Dintr-o dată, mulțimea s-a întors către Pavel. L-au împins dincolo de porțile cetății obligându-l să plece. Însă acest lucru nu i-a putut opri pe Pavel și pe prietenii săi. S-a îndreptat spre un alt oraș. Cu cât evreii și neamurile îl izgoneau mai mult pe Pavel, cu atât mai mult se răspândea Evanghelia.

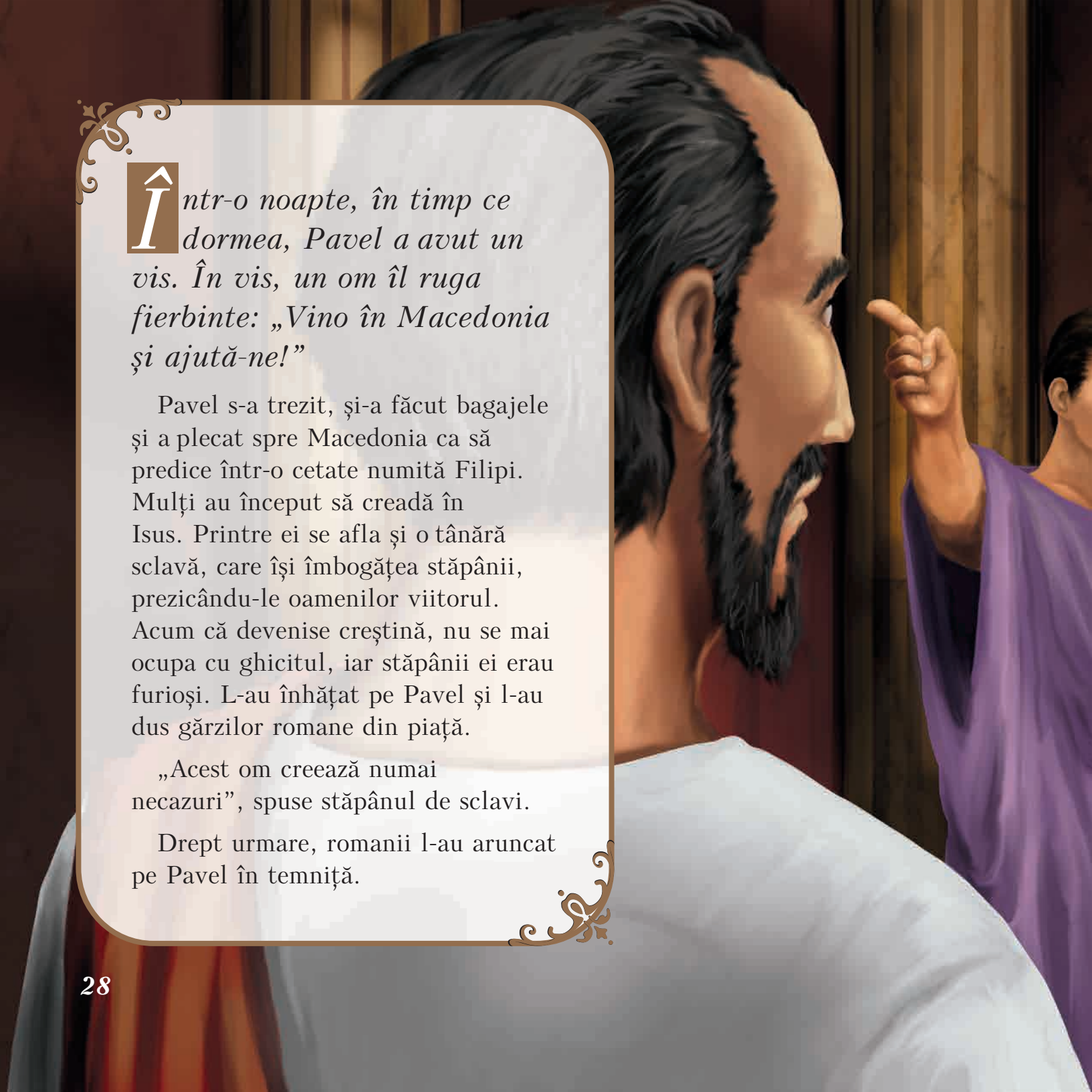
Pavel le predica celor care se închinau altor zei, nu lui Dumnezeu, iar acești oameni îi creau dificultăți. Cu toate acestea, în Listra a vindecat un om care nu putea umbla.

„Ești un zeu!” îl aclamau oamenii care fuseseră martori la miracol. „Trebuie să ne închinăm ție!”

„Noi nu suntem zei!” a strigat Pavel mulțimii. „Întoarceți-vă spre adevăratul Dumnezeu!”

Dar oamenii nu-l ascultau.

„Ucideți-l cu pietre!” urlau mulțimile de evrei. Erau aceiași evrei care îl alungaseră pe Pavel și din alte cetăți. Oamenii au început să-l lovească cu pietre. L-au târât afară din cetate și l-au abandonat acolo, crezând că este mort. Dar el nu murise. Se ridică, își șterse hainele de praf și porni spre o altă localitate.

Intr-o noapte, în timp ce dormea, Pavel a avut un vis. În vis, un om îl ruga fierbinte: „Vino în Macedonia și ajută-ne!”

Pavel s-a trezit, și-a făcut bagajele și a plecat spre Macedonia ca să predice într-o cetate numită Filipi. Mulți au început să creadă în Isus. Printre ei se afla și o tânără sclavă, care își îmbogățea stăpânii, prezicându-le oamenilor viitorul. Acum că devenise creștină, nu se mai ocupa cu ghicitul, iar stăpânii ei erau furioși. L-au înhățat pe Pavel și l-au dus gărzilor romane din piață.

„Acest om creează numai necazuri”, spuse stăpânul de sclavi.

Drept urmare, romanii l-au aruncat pe Pavel în temniță.

In acea noapte, Pavel a zăcut pe pământul rece și tare, iar picioarele îi erau legate cu lanțuri de perete. Cu toate acestea, nu s-a plâns.

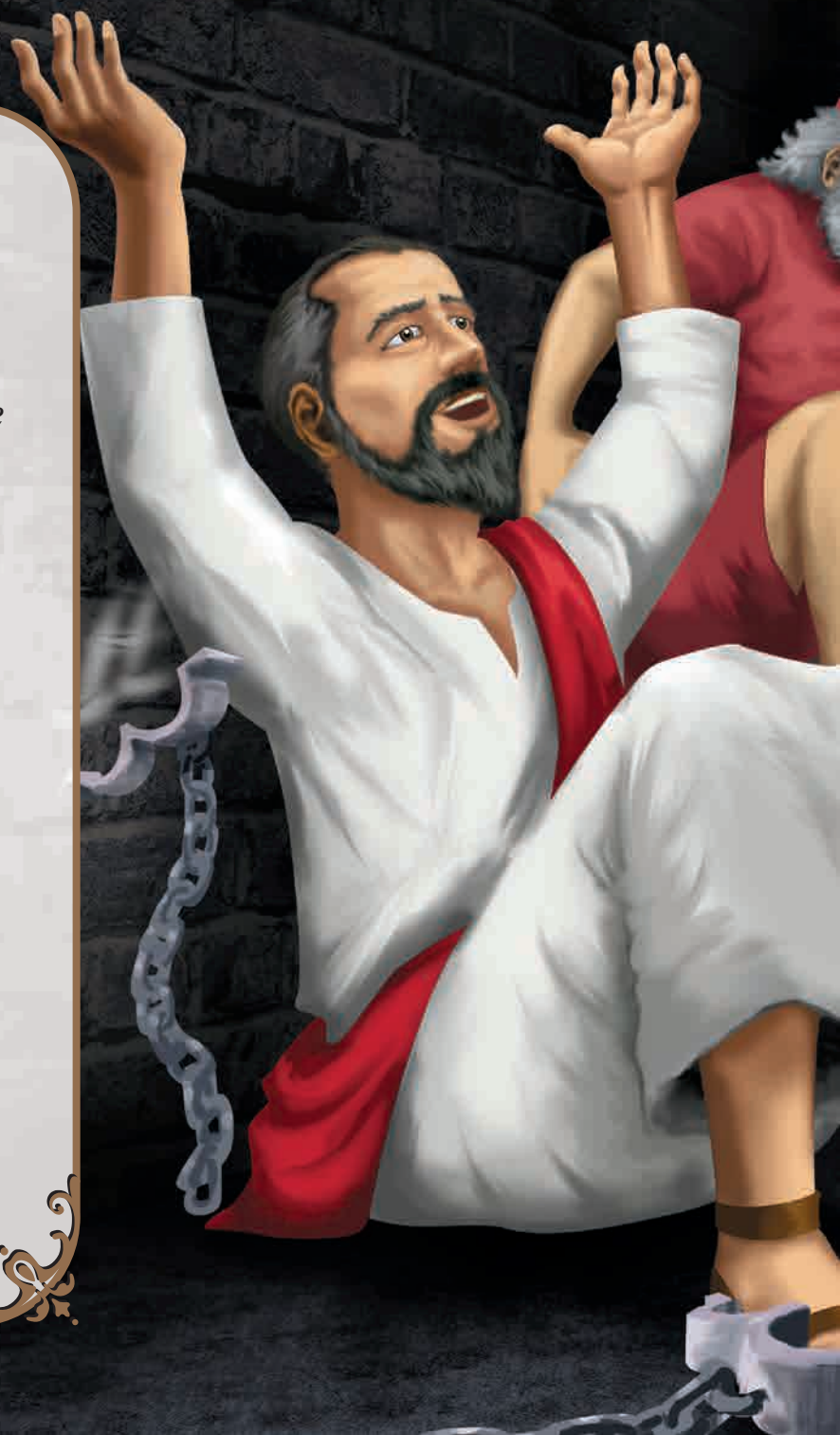
În schimb, împreună cu prietenul său Sila, au cântat cântece de laudă lui Dumnezeu și s-au rugat. În tot acest timp, ceilalți prizonieri îi ascultau.

Dintr-o dată, închisoarea a început să se cutremure. Lanțurile prizonierilor s-au rupt și ușile au ieșit din balamale.

„Suntem liberi!” urlă de bucurie un prizonier.

„Nu fugiți nicăieri!” strigă Pavel cu vocea sa puternică.

Prizonierii l-au ascultat.

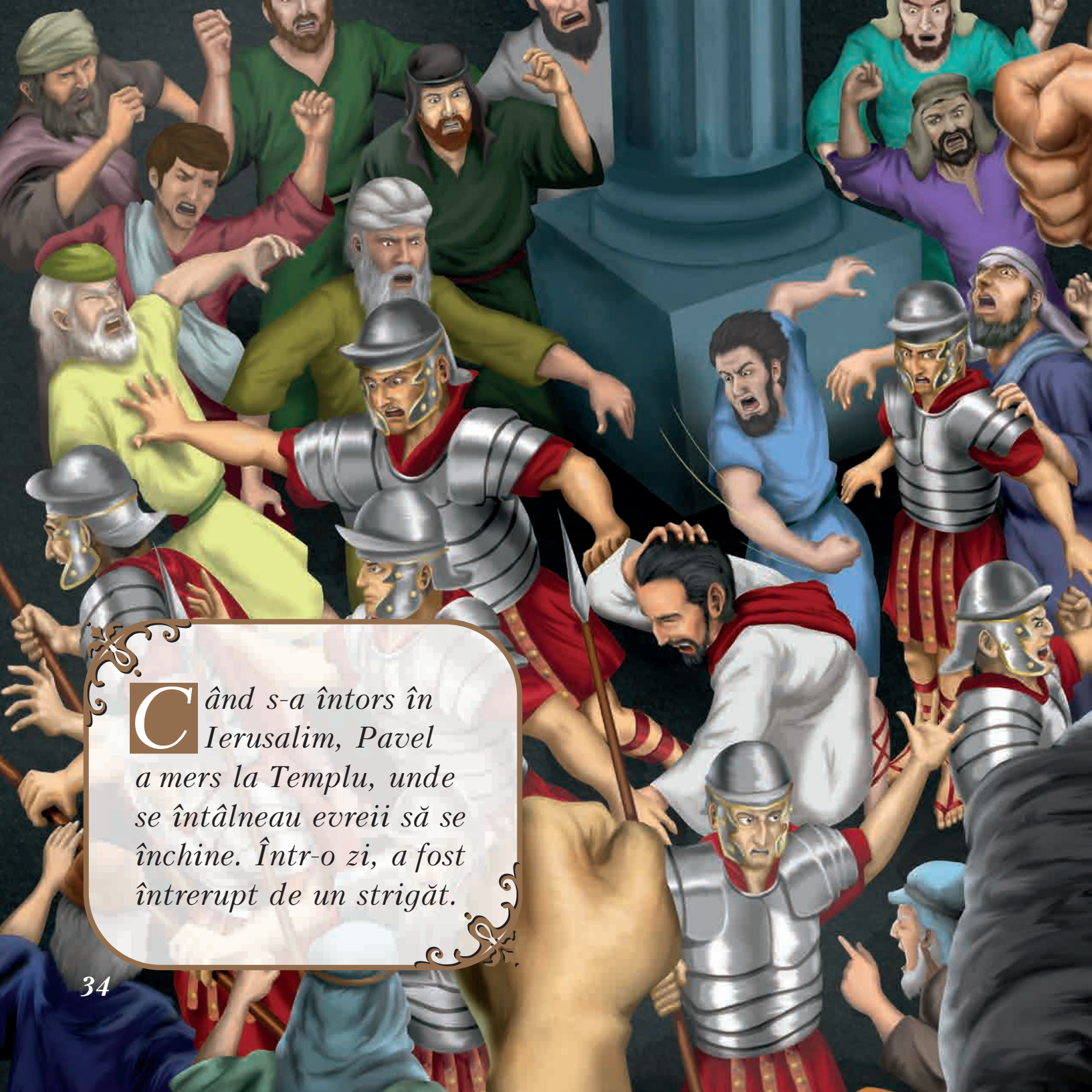
Paznicul, trezit de cutremur, se sperie de moarte când văzu toate ușile deschise.

„Voi avea multe neazuri din cauză că i-am lăsat pe prizonieri să evadeze!” spuse el cu glas tremurat. Dintr-o dată, auzi o voce cunoscută.

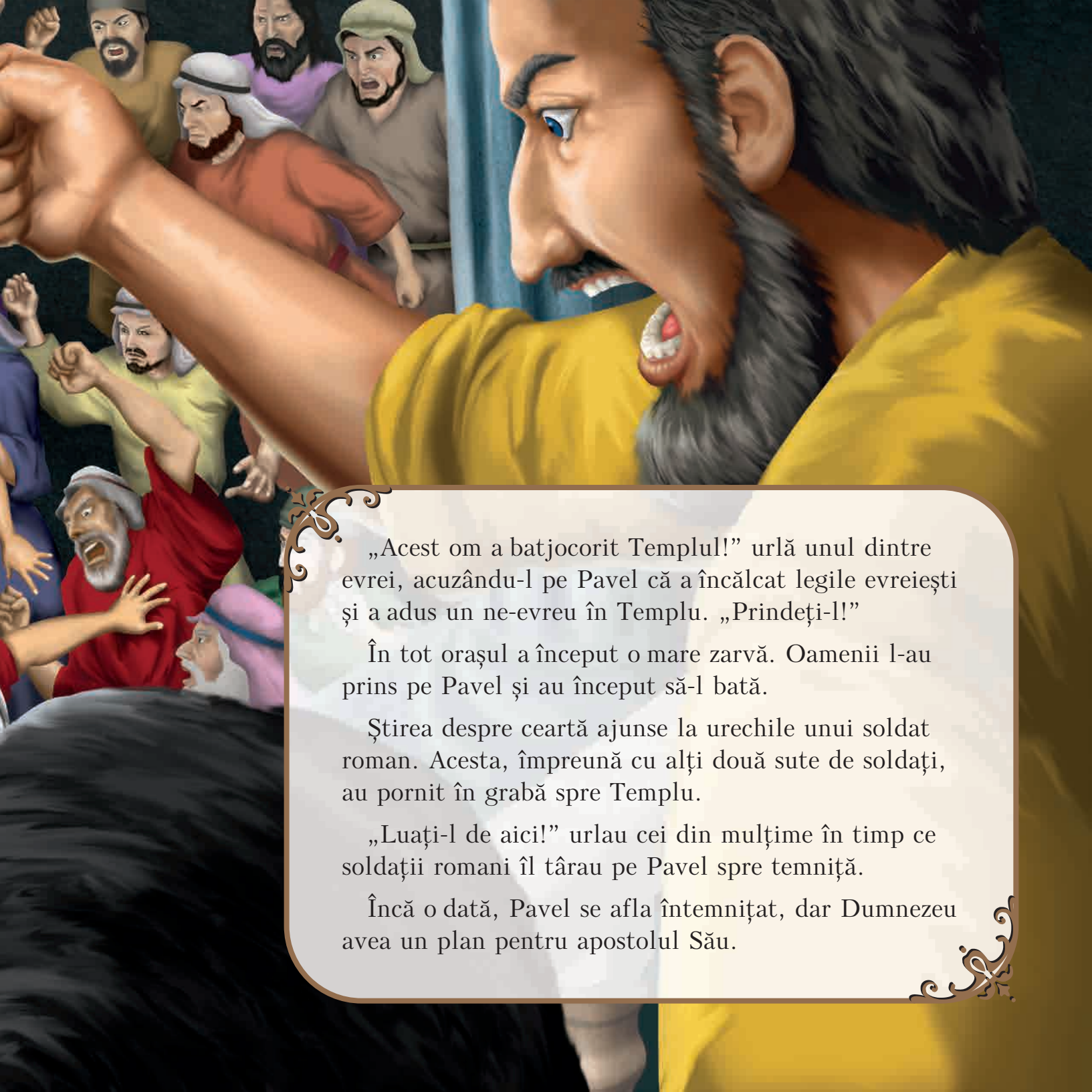
„Suntem cu toții aici, n-am plecat nicăieri!” rosti Pavel.

Paznicul era foarte uimit că aceștia nu fugiseră. „Ce trebuie să fac pentru a fi mântuit?” a întrebat. Acum voia și el să-l urmeze pe Isus.

În dimineața următoare, Pavel și Sila au fost eliberați din închisoare.

Când s-a întors în Ierusalim, Pavel a mers la Templu, unde se întâlneau evreii să se închine. Într-o zi, a fost întrerupt de un strigăt.

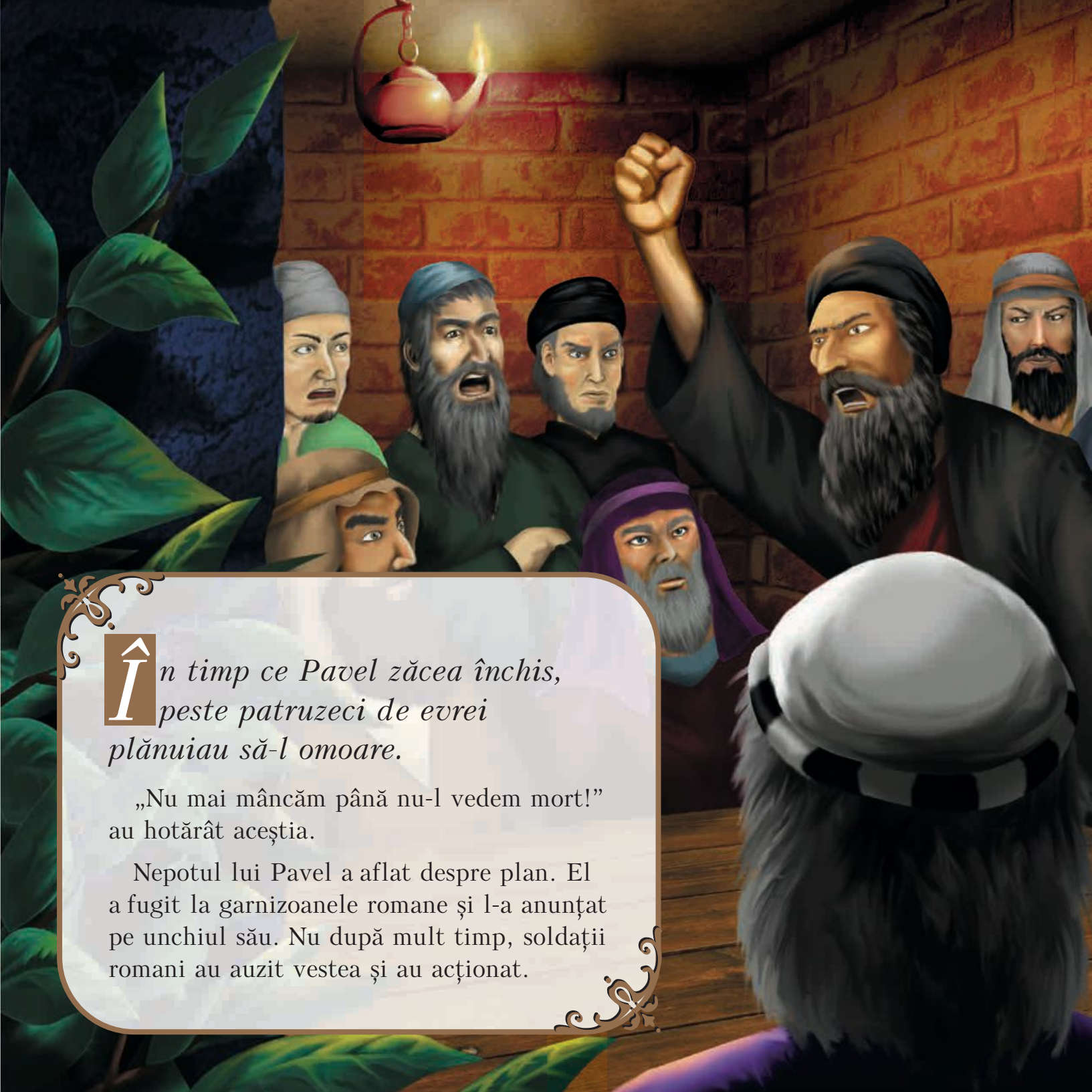
„Acest om a batjocorit Templul!” urlă unul dintre evrei, acuzându-l pe Pavel că a încălcat legile evreiești și a adus un ne-evreu în Templu. „Prindeți-l!”

În tot orașul a început o mare zarvă. Oamenii l-au prins pe Pavel și au început să-l bată.

Știrea despre ceartă ajunsese la urechile unui soldat roman. Acesta, împreună cu alți două sute de soldați, au pornit în grabă spre Templu.

„Luați-l de aici!” urlau cei din mulțime în timp ce soldații romani îl târau pe Pavel spre temniță.

Încă o dată, Pavel se afla în temnițat, dar Dumnezeu avea un plan pentru apostolul Său.

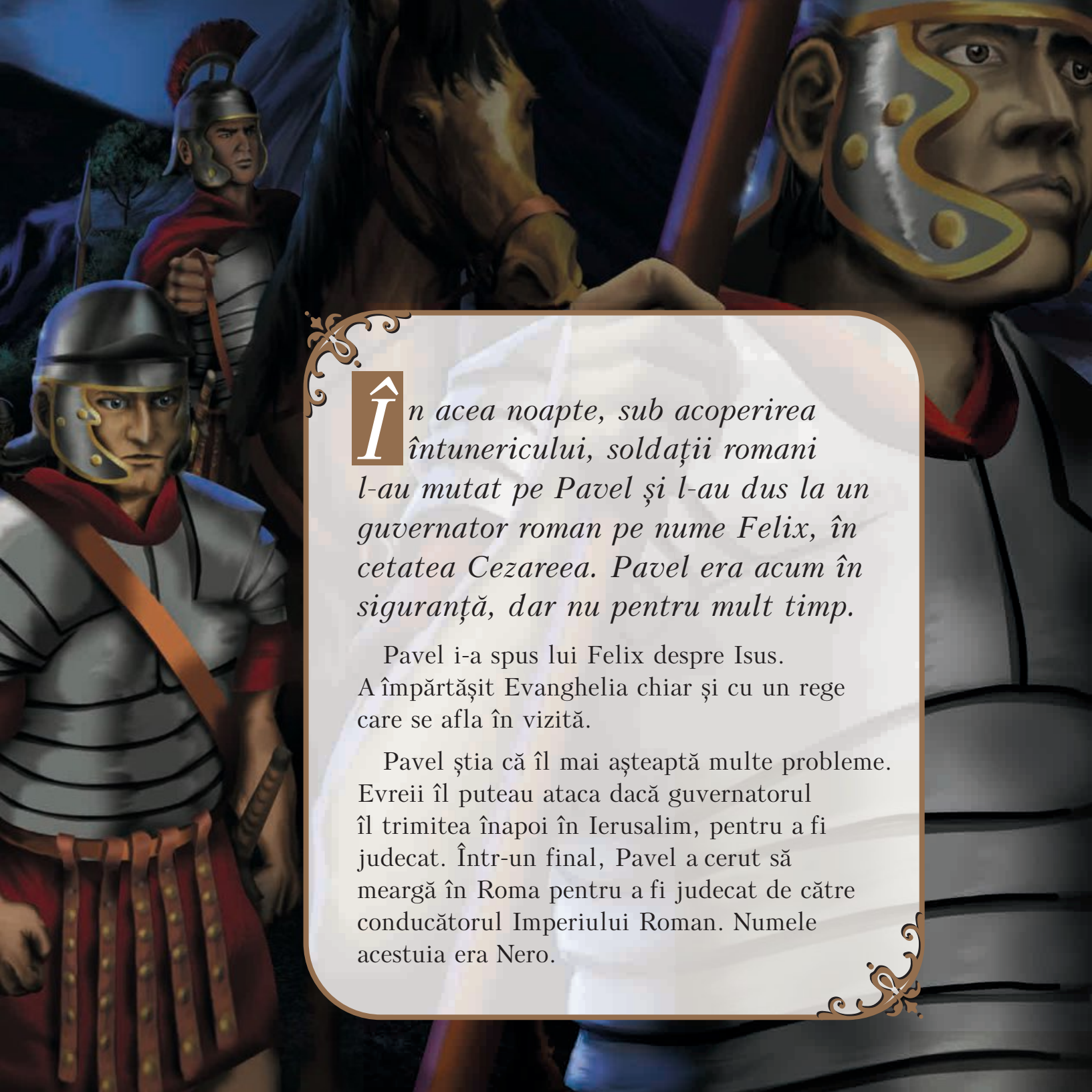
In timp ce Pavel zăcea închis, peste patruzeci de evrei plănuiau să-l omoare.

„Nu mai mâncăm până nu-l vedem mort!” au hotărât aceștia.

Nepotul lui Pavel a aflat despre plan. El a fugit la garnizoanele romane și l-a anunțat pe unchiul său. Nu după mult timp, soldații romani au auzit vestea și au acționat.

În aceea noapte, sub acoperirea întunericului, soldații romani l-au mutat pe Pavel și l-au dus la un guvernator roman pe nume Felix, în cetatea Cezareea. Pavel era acum în siguranță, dar nu pentru mult timp.

Pavel i-a spus lui Felix despre Isus. A împărtășit Evanghelia chiar și cu un rege care se afla în vizită.

Pavel știa că îl mai așteaptă multe probleme. Evreii îl puteau ataca dacă guvernatorul îl trimitea înapoi în Ierusalim, pentru a fi judecat. Într-un final, Pavel a cerut să meargă în Roma pentru a fi judecat de către conducătorul Imperiului Roman. Numele acestuia era Nero.

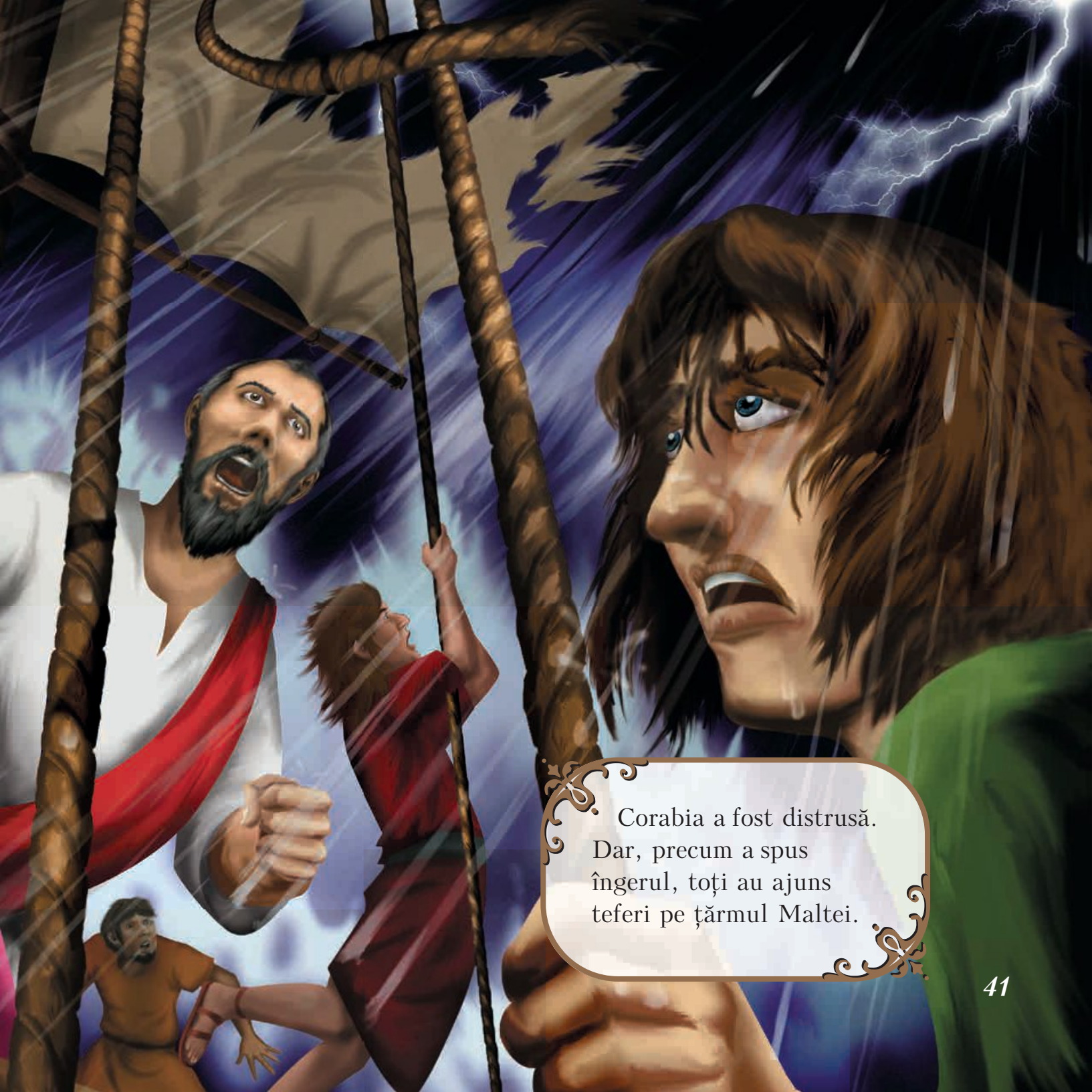

Pavel s-a îmbarcat pe o corabie și a pornit spre Roma. În timp ce navigau au fost prinși într-o furtună care a durat câteva zile.

Toți, până și Pavel, credeau că nava se va scufunda în marea agitată. Dar, într-una din nopți, lui Pavel i s-a arătat un înger al lui Dumnezeu.

„Nu-ți face griji, Pavel”, rosti îngerul. „Vei ajunge în Roma și vei fi dus în fața împăratului Nero. Tu și echipajul veți supraviețui.”

Pavel a încurajat echipajul cu ajutorul vorbelor auzite de la înger: „Nimeni nu-și va pierde nici măcar un fir de păr de pe cap!”

Corabia a fost distrusă.
Dar, precum a spus
îngerul, toți au ajuns
teferi pe țărmul Maltei.

În Malta, pe mal, Pavel aduna lemne ca să facă un foc, cu scopul de a încălzi echipajul ud până la piele. După ce a pus lemnele pe foc, o viperă sări din flăcări și-l mușcă de mână.

„Au!” țipă Pavel, în timp ce se uita la șarpele veninos agățat de mâna lui.

Cei de pe insulă s-au adunat în jurul lui. Erau convinși că acesta va muri, dar Pavel a supraviețuit.

„Cu siguranță ești un zeu!”, au strigat ei.

Din nou, suferința lui Pavel a deschis căi prin care să le spună oamenilor despre Dumnezeu cel viu.

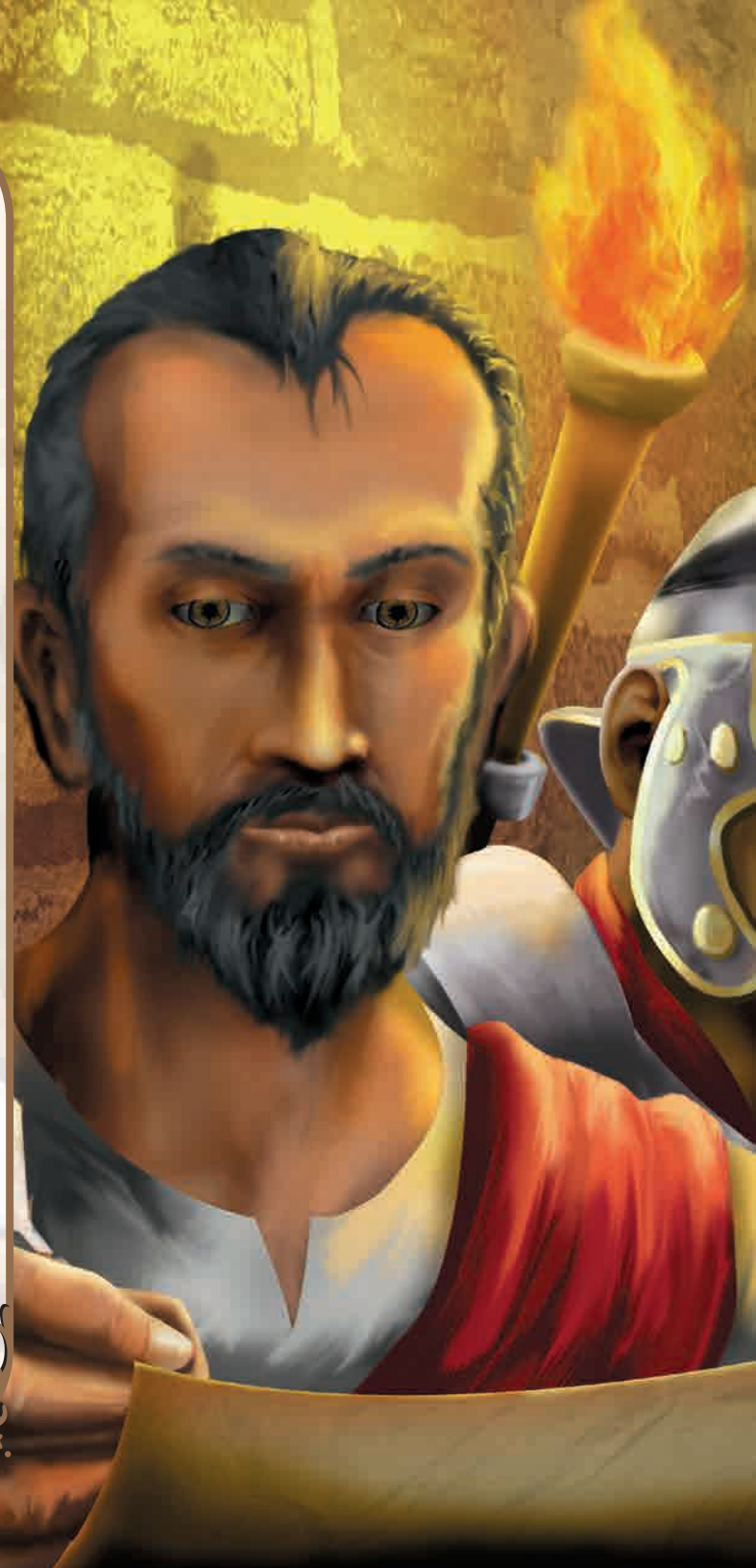
A petrecut trei luni pe insula aceea povestindu-le oamenilor despre Isus și vindecându-i pe mulți. Într-un sfârșit, o altă corabie l-a luat și l-a dus la Roma.

Când Pavel a ajuns la Roma, a petrecut doi ani așteptând să-l vadă pe Împăratul Nero.

Alegând să valorifice acel timp, a vorbit evreilor și oricărui om care era dispus să-l asculte, despre Isus. În timp ce Pavel vorbea despre Isus, gardianul care era legat cu cătușe de el, s-a convertit la rândul său. În cele din urmă, Pavel, a ajuns în fața lui Nero, fiind eliberat.

Dar Pavel nu s-a oprit din a le spune oamenilor despre Isus, astfel că, nu după mult timp, a fost arestat din nou.

Împăratul roman Nero a dat vina pe creștini, inclusiv pe Pavel, că ar fi dat foc cetății Roma. Nero l-a condamnat la moarte, iar Pavel a fost executat prin decapitare, în jurul anului 69 după Hristos.

Pavel căuta moduri prin care să le vorbească oamenilor despre Isus, iar uneori acest lucru îi aducea numai neazuri.

Chiar și tu ai putea să dai de bucluc dacă le spui altora despre Isus. Dar la fel s-a petrecut și cu Pavel: problemele îi descopereau noi moduri de a împărtăși vestea despre Isus. Iar Isus a promis că nu ne va părăsi niciodată și că va fi *tot timpul* alături de noi.

Reflecții la acestea

„Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.”

(2 Timotei 4:17, 18)

Cum l-a ajutat pe Pavel să vorbească oamenilor despre Isus faptul că evreii sau alții au încercat să-l aresteze sau omoare? Atunci când evreii sau alții au încercat să-l aresteze sau să-l ucidă, ce mijloace a folosit Pavel pentru a spune și mai multor oameni despre Isus?

Tu ai avut vreodată probleme din cauză că ai povestit cuiva despre Isus? Dacă da, ce ai făcut? După citirea poveștii lui Pavel, ce crezi că ai putea face diferit?

Fă o listă de prieteni cărora ți-ar plăcea să le spui despre Isus. Spune o rugăciune pentru ca Domnul să le pregătească inimile, iar ei să te asculte și să aibă încredere în Isus ca Mântuitor și Domn.

Rugăciune

Dragă Doamne Isuse,

Îți mulțumesc pentru exemplul dat prin Pavel, cel care a împărtășit Evanghelia, chiar dacă acest lucru i-a adus multe neazuri. Îți mulțumesc pentru că mi-ai arătat, prin viața lui Pavel, cum aceste neazuri pot crea noi moduri de a le vorbi oamenilor despre Tine. Ajută-mă să am și eu curaj, precum Pavel, atunci când le vorbesc prietenilor mei despre Tine. Ajută-mă să mă rog Ție, chiar dacă acest lucru îmi va crea probleme și prietenii mei nu vor vrea să audă despre Tine. Îți mulțumesc că ești cu noi și că nu ne vei părăsi niciodată.

Amin

În timp ce calul său galopa pe drumul pietruit, Saul bătu cu palma traista atârnată de sold.

Se întoarse și aruncă o privire celorlalți călăreți care îl însoțeau în drumul său spre Damasc.

Hmm! se gândi încântat. În sfârșit vom scăpa, pentru totdeauna, de urmașii lui Isus.

Saul și oamenii săi îi vânau pe creștinii din întregul Ierusalim și îi aruncau în temnițe. Cu sălbăticie, Saul intra în casele lor și îi târa pe credincioși afară. Pe măsură ce zvonurile cu privire la arestări se răspândeau, urmașii lui Isus se refugiau în Damasc. Deodată, pe drum apăru o lumină mare. Era tocmai Isus.

Saul – cel numit pe urmă Pavel – a devenit un om schimbat. A încetat cu teroarea împotriva creștinilor. Solitar, a început să călătorească intens, mărturisind tuturor faptul că Isus era Fiul lui Dumnezeu.

Multora nu le plăcea deloc să audă ce avea Pavel de spus, astfel că au încercat

să-l arunce în temniță, să-l lovească cu pietre sau chiar să-l ucidă de-a binelea. Însă toate aceste încercări nu l-au putut împiedica pe Apostolul Pavel să vorbească lumii despre Isus. Ba chiar, încercările au făcut ca mesajul Evangheliei să se răspândească cu și mai multă putere.

Povestea care vă stă înaintea nu este despre călătoriile misionare ale lui Pavel. Este despre feluritele încercări și suferințe prin care a trebuit să treacă acest om datorită riscului proclamării Evangheliei și cum aceste neazuri au creat, de fapt, mai multe ocazii de a împărtăși vestea despre Hristos.

Isus ne-a învățat că suferințele de dragul Său sunt o componentă firească a vieții creștine. Acest lucru nu înseamnă că trebuie să le căutăm cu tot dinadinsul. Uneori însă, ele pur și simplu își fac loc în viața noastră. Fie ca această poveste să-i inspire pe copiii dumneavoastră să se angajeze în propria lor mică aventură misionară de a-l vesti cu îndrăzneală pe Hristos prietenilor lor!